

Skryté dějiny čtyřicátého verše – číslo jedenáct

Číslo jedenáct

Jeff Pippenger

2026-05-21

Kniha Jóel je patrně nejpřímějším zjevením pozdního deště v Písmu a Jóel začíná tím, že nejprve odkazuje na čtyři generace odpadlictví dovršeného laodicejskou církví adventistů sedmého dne. Tyto čtyři generace stupňující se zkázy, představené v úvodních verších Jóele, se shodují se čtyřmi stupňujícími se ohavnostmi v osmé kapitole Ezechiele. Období od roku 1863 do roku 1888 představuje první generaci a znamená odmítnutí základního poselství milleritů, jak je znázorněno na pionýrských grafech z let 1843 a 1850, jak je představeno ve druhé kapitole Abakuka, a to symbolizuje smlouvu, jak je představena dvěma deskami Desatera.

Léta 1888 až 1919 představují generaci, která odmítla zkušenost ospravedlnění z víry, jež vytváří zkušenost znázorněnou církví Filadelfskou. V první generaci se vzpoura soustředila proti dílu vedení, reprezentovanému Williamem Millerem, a ve druhé generaci roku 1888 se vzepřeli vedení Ducha prorocství. Třetí generace roku 1919 začala knihou Williama Warrena Prescottta *The Doctrine of Christ* a skončila knihou *Questions on Doctrine* v roce 1957. Tato třetí generace byla generací kompromisu se světem, když se adventismus snažil získat akreditaci lékařských postupů od American Medical Association a akreditaci svých vysokých škol od akademických učenců odpadlého protestantismu a římského katolicismu.

Ve třetí generaci byly výchovné rady z pera Ellen Whiteové odmítnuty a nahrazeny falešnými vzdělávacími praktikami světa, představovanými vzdělávací filozofií Řecka. Řecké vzdělání je znázorněno bohyní Athénou, která je uchována ve zdvojeném chrámu Parthenónu v Nashville, Tennessee.

Pravé vzdělání je v Bibli doloženo školami proroků spojenými s prorokem Elizeem. Makabejské povstání roku 167 př. Kr. a období po něm až do zničení Jeruzaléma roku 70 po Kr. bylo z velké části protestem proti pronikání řeckého vzdělání do kultury a národa starověké doslovné slavné země. Protest Makabejců byl vzpourou proti řeckému vlivu na každé úrovni, avšak vzdělávací vliv Řecka byl v dějinách i pohnutkách makabejských horlivců natolik všudypřítomný, že jej nelze oddělit od skutečnosti, že řecké vzdělání bylo snad největším činitelem spojeným s židovským odmítnutím Ježíše Krista jako jejich Mesiáše. Byly napsány knihy, které poukazují na negativní vliv řeckého vzdělání na Židy a na podíl falešného vzdělání na židovském odmítnutí a ukřižování Krista.

Makabejské povstání odpovídá povstání roku 1776 v moderní duchovní slavné zemi. Ve Spojených státech je v současnosti registrováno více než 4 000 univerzit, které jsou vybudovány na filozofii řeckých a jezuitských vzdělávacích praktik. Anarchii a bezzákonnost posledních více než deseti let lze přímo vysledovat k takzvaným vzdělávacím centrům ve Spojených státech, která po desetiletí indoktrinují studenty, již byli předem formováni mediálními a zábavními zdroji k přijetí

globalistických filozofií odvozených od satanských filozofií období Francouzské revoluce. Studenti dnešních univerzit byli již před vstupem do vzdělávacích center, určených k útoku na bělochy, křesťany a pravé americké dějiny, vedeni k přijetí životního stylu představovaného Sodomou a Gomorou. Občan Spojených států, který si dnes přeje porozumět neustálému dvoukolejnému systému spravedlnosti, jenž naplňuje skutečnost, že spravedlnost a pravda jsou vrženy na ulici, jak je to označeno v Bibli a v Duchu proroctví, musí pochopit, že nynější poměry jsou vytvářeny záměrně naplánovaným útokem, který je vštěpován již od nejranějších let života prostřednictvím vzdělávacího systému navrženého tak, aby přivedl lidstvo pod kontrolu elitářských globalistů — draží moci!

Ve spisech Ellen Whiteové se objevuje pět hlavních témat: výchova, zdravotní reforma, křesťanský život, téma Velkého sporu a praktická zbožnost. Výchova je jedním z pěti hlavních témat v Duchu proroctví a Ellen Whiteová byla právě tak biblickým prorokem jako každý prorok zaznamenaný v Božím slově. To mimo jiné znamená, že její život je příkladem jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíců i pro ně. Než si kdokoli pomyslí, že jedině Kristus má být naším příkladem, Pavel říká:

Neboť i kdybyste měli deset tisíc vychovatelů v Kristu, nemáte mnoho otců; neboť v Kristu Ježíši jsem vás zplodil skrze evangelium. Proto vás prosím, buďte mými následovníky. 1. Korintským 4,15.16.

Prorokyně Ellen White je příkladem. Pouze jedinkrát přijala roli členky správní rady, a to při založení vysoké školy, která přijala zásady pravé výchovy, jak byly předloženy jako jedno z pěti hlavních témat její služby. Tato vysoká škola v Madisonu ve státě Tennessee se nachází v metropolitním obvodu Nashville v Tennessee. Nejenže souhlasila, že bude členkou zakládající správní rady Madison College od roku 1904 až do roku před svou smrtí v roce 1915, nýbrž měla rozhodující podíl i na výběru pozemku, na němž byla škola zřízena. Nashville je střediskem řeckého vzdělávacího systému, který v dějinách Makabejských pomohl zabránit Židům, aby přijali svého Mesiáše; Makabejští jsou předobrazem odpadlého protestantismu dob, v nichž nyní žijeme. Linie Makabejských je pevně vyjádřena ve skrytých dějinách čtyřicátého verše a představuje odpadlý protestantismus, který byl nyní plně indoktrinován týmiž — byť v moderní podobě — zhoubnými plody řeckého vzdělání.

Ve třetí generaci adventismu se vedení, které roku 1888 odmítlo Ducha proroctví, rozhodlo světit svůj vzdělávací systém akreditační struktuře světa. Nashville představuje symbolické centrum jak pravého, tak falešného vzdělávání. Prorok zvolil totéž město, které si zvolil svět, aby v něm zvětšil řecké vzdělání; neboť na rozdíl od řeckého vzdělání, které je založeno na rozdělování pravdy do izolovaných předmětů, aby zničilo celek. Pravé vzdělávání je základním východiskem ostatních čtyř hlavních témat sestry Whiteové: zdravotní reformy, praktické zbožnosti, křesťanského života a zejména tématu Velkého sporu.

Ježíš vždy ilustruje konec počátkem a zkouška v zahradě Eden znázorňuje zkoušku, s níž je nyní svět konfrontován. Zkouška na konci je tatáž jako každá biblická zkouška, neboť Bůh se nikdy nemění. Biblická zkouška je tříkrokový proces zkoušení, který vytváří dvě třídy, jež jsou zjeveny

na konci procesu zkoušení. První anděl vyjadřuje tyto tři kroky jako bázeň před Bohem, vzdání Mu slávy, neboť přišla hodina lakmusové zkoušky soudu. Prvním krokem byl příkaz nejíst ze stromu poznání dobrého a zlého. Eva postrádala nezbytnou bázeň před Bohem, a proto ve zkoušce stromu neobstála a pojedla ovoce, znázorněné jako dobré i zlé. Adamova bázeň před Bohem mu nezabránila vstoupit do vzpoury stromu a na oba byl uveden soud, když zjevili život bez přebývajících přítomnosti Božství.

Zkouška posledních dnů začíná výstrahou, aby byl přijat nárůst poznání, který je odpečetěn ve zjevení Ježíše Krista těsně předtím, než se uzavře doba zkušební lidstva. Ať již v adventismu, či mimo adventismus, tato zkouška spočívá na přijetí nebo odmítnutí nárůstu „poznání“, který je v naší době odpečetěn. Tato zkouška poznání je představena stromem zkoušky v zahradě, který představuje poznání buď dobra, nebo zla. Právě vzdělání bylo umístěno a symbolizováno v Nashville, Tennessee, roku 1904 a falešné vzdělání bylo umístěno a symbolizováno v Nashville roku 1897, poté znovu vystavěno jako trvalá stavba roku 1920. V životě prorokyně bylo právě vzdělání ztělesněno v Nashville a také falešné vzdělání tam bylo ztělesněno. Po její smrti v roce 1915 bylo falešné vzdělání obnoveno ve druhé a trvalé stavbě chrámu Parthenon a právě vzdělání bylo odmítnuto skrze kompromis se světem ze strany vedení laodicejské církve adventistů sedmého dne.

Nashvillská přezdívka „Athény Jihu“ ovlivnila volbu této budovy jako ústředního bodu Výstavy stého výročí v roce 1897. Řada budov na výstavě vycházela ze starověkých předloh. Parthenón však byl jediný, jenž byl jejich přesnou reprodukcí. Dnešní Nashville v Tennessee je proslulý svou hudbou, avšak dříve, než vzniklo Muzeum Johnnynho Cashe, byl Nashville proslulý svým vzděláním, nikoli zpěvem.

V padesátých letech 19. století si Nashville již vysloužil přízvisko „Athény Jihu“, neboť zde byla založena řada institucí vyššího vzdělávání; bylo to první město na americkém Jihu, které zřídilo systém veřejného školství. Do konce století v Nashvillu otevřely své brány Fisk University, St. Cecilia Academy, Montgomery Bell Academy, Meharry Medical College, Belmont University a Vanderbilt University. V té době byl Nashville znám jako jedno z nejvytříbenějších a nejvzdělanějších měst Jihu, oplývající bohatstvím a kulturou.

Tajemství nepravosti je v inspirovaném Slově jak podstatným jménem, tak slovesem. Inspirace označuje Satana a papeže, kterého sestra Whiteová nazývá Satanovou „pravou rukou“, za tajemství nepravosti. Avšak „tajemství nepravosti“ také popisuje amalgamací pravdy a bludu. Joelovy čtyři generace odpadlictví se shodují se čtyřmi stupňujícími se ohavnostmi v osmé kapitole Ezechiele. Tito dva svědkové se shodují s prvními čtyřmi církvemi Zjevení a třetí církev je představena Konstantinovým kompromisem křesťanství spojeného s pohanstvím. Tyto první čtyři církve se shodují s dějinami starověkého Izraele, které symbolizují dějiny moderního Izraele.

Ve třetí generaci starověkého Izraele uzavírali izraělští králové spojení s ostatními národy, které nikdy neměly být uváděny do svazku s Božím lidem. Paralela mezi starověkým doslovným Izraelem a křesťanskou církví, jak je předložena v knize Zjevení, je prorockým tématem jasně vyloženým ve studii nazvané Habakukovy tabule. Joel ztotožňuje čtvrtou a poslední generaci, která

je „odříznuta“ od toho, aby byla Božím vyvoleným smluvním lidem, s pětadvaceti staršími, kteří se klanějí slunci ve čtyřech stupňujících se ohavnostech u Ezechiele. Tato čtvrtá generace, v níž je laodicejský adventismus sedmého dne odříznut, když se při nedělním zákoně klaní slunci, se shoduje se čtvrtou církví, Thyatirou, která symbolizuje vládu papežství buď v roce 538, nebo při brzy přicházejícím nedělním zákoně. Třetí církev Pergamos představuje „kompromis“, ať již jde o starověký Izrael, který se spojuje s pohanskými královstvími, nebo o Konstantina, jenž spojil pohanství s křesťanstvím; a tito dva svědkové oslovují třetí generaci zemské šelmy ze Zjevení třináct.

Čtyři generace Spojených států, které byly mimo jiné pravdy předobrazeny Egyptem během 400/430 let poroby, jež skončily faraónovým utonutím ve vodách Rudého moře. Tyto vody označily konec národa, který měl být souzen, když Bůh skrze proroka Mojžíše přivedl vysvobození starověkému Izraeli. Spojené státy jsou souzeny v časovém období, v němž se soud uzavírá nad Boží církví, proto je třeba poznamenat, že voda, která ukončila faraónův život, byla přivedena na faraóna uvolněním východního větru, jenž zadržoval vody na místě, zatímco Bůh vysvobozoval svůj vyvolený lid. Východní vítr je třetím běda, které udeří na nedělní zákon, když nastane zemětřesení ze Zjevení jedenáct.

Pokolení, které předchází čtvrté a poslední generaci šelmy země, se naplňuje na obou rozích, republikánském i protestantském. Ústupek republikánského rohu, který byl dovršen v jeho třetí generaci, nastal v období kolem první světové války a znamenal, že Spojené státy předaly svou hospodářskou strukturu globalistům Federálního rezervního systému. V témže období se laodicejský adventismus sedmého dne snažil dosáhnout toho, aby jeho zdravotnické a vzdělávací dílo bylo „akreditováno“ podle měřítek světského školství a lékařství. Jako slovesný děj představuje „tajemství nepravosti“ kompromis Konstantina a králů starověkého Izraele s mocnostmi světa. Slovo, které Inspirace použila k popisu tohoto kompromisu, je „amalgamace“, definovaná ve slovníku z doby Ellen Whiteové takto: „smíchat nebo spojit v amalgám; sloučit.“ Strom poznání dobrého a zlého je stromem amalgamace, stromem kompromisu. „Poslední mocný zápas“ je krizí nedělního zákona a Satanovou přípravou na tuto krizi je „tajemství nepravosti“, které mísí lidskou moudrost s Božským zjevením.

„Satan horlivě spřádá své plány pro poslední mocný zápas, kdy se všichni postaví na jednu či druhou stranu....“

„Naslouchejte hlasům, všimněte si mocností, které ve světě převládají. Je slyšet nějaký hlas modlitby? Vidíte nějaké znamení, že je Bůh uznáván? Jsou zde kněží, velmi mnozí; avšak pod svými nohama pošlapávají zákon Jehovův. Jejich roucha jsou poskvrněna krví duší. Zástupy obětují ďáblům. Pohled'te vy, kteří váháte mezi poslušností a neposlušností. Pohled'te v představě na nesmírné zástupy uctívající u Satanova oltáře. Naslouchejte hudbě, naslouchejte řeči, nazývané vyšším vzděláním. Co o ní však prohlašuje Bůh?—Tajemství nepravosti.“
Pamphlets, 004, 11.

V posledním konfliktu, kdy „všichni zaujmou stanovisko“, se opakuje zkouška rajské zahrady. Zkouška, která byla na počátku omezena na strom uprostřed zahrady, se na konci opakuje v celém světě. Satanovo dílo v předstihu před závěrečným bojem je „tajemství nepravosti“, které je

vymezeno jako „vyšší vzdělání!“ Symbol „vyššího vzdělání“ v zemi šelmy ze země se nachází v Nashvillu v Tennessee, „Athénách Jihu“, kde je umístěn chrám Parthenónu, v protikladu k pravému vzdělání, které bylo kdysi v Nashvillu představováno Madison College. Následující výrok z inspirace je v plném znění uveden na konci tohoto článku, avšak v tomto bodě je třeba uvážit několik skutečností.

„Všichni potřebují moudrost, aby pečlivě prozkoumali tajemství nepravosti, které zaujímá tak významné místo v závěrečném období dějin této země....“

„Neexistuje žádná střední cesta k obnovenému ráji. Poselství dané člověku pro tyto poslední dny nemá být smíseno s lidskými výmysly....“

„Ti, které Bůh povýšil do vysokých postavení důvěry, se mohou odvrátit od světla nebes k lidské moudrosti.... Všichni, kdo chtějí mít charakter, který by z nich učinil Boží spolupracovníky a který by jim zajistil Boží uznání, se musí oddělit od Božích nepřátel a zachovávat pravdu, kterou Kristus dal Janovi, aby ji předal světu.“ Manuscript Releases, svazek 18, 30–36.

„Všichni“, kdo potřebují „moudrost“, představují všechny, kdo jsou uvedeni do procesu zkoušky, jenž nakonec vytváří dvě třídy uctíváčů. „Moudří“ jsou ti, kdo si zajistí potřebnou „moudrost“. Proces zkoušky začíná tehdy, když je zjevení Ježíše Krista odpečetěno, těsně před uzavřením lidské doby milosti. Toto odpečetění zahajuje „rozmnožení poznání“. Ti, kdo jsou postaveni před zkoušku spojenou se zjevením Ježíše Krista, si opatří „olej“ prorockého poznání, určený k tomu, aby vedl, připravil a posvětil před příchodem východního větru při nedělním zákonu. „Strom poznání dobrého a zlého“ je symbolem padělaného Chleba z nebe, který má být pojídán nebo odmítnut.

V Galileji, v synagoze v Kafarnaum, Ježíš při jediné události ztratil více následovníků než kdykoli jindy během své služby. Zde šlo ve zkoušce o to, zda prorocká slova Kristova jsou doslovná, či duchovní, a ti, kdo v této zkoušce neobstáli, neobstáli proto, že zapomněli, že člověk má žít každým slovem, které vychází z úst Božích. Kristus jasně prohlásil, že je Chlebem sestoupivším z nebe, a ti, kdo v této zkoušce neobstáli, smísili Pravdu s lidskou moudrostí, představovanou Řeky.

Dříve než Eva započala selhání v zahradě, Kristus přikázal Adamovi i Evě, aby nejedli z ovoce stromu poznání dobrého a zlého. Prvním ze tří kroků věčného evangelia je bázeň Boží.

„Ať mysl uchopí ohromující pravdy zjevení, a nikdy se nespokojí s tím, aby své síly zaměstnávala malichernými náměty; s odporem se odvrátí od brakové literatury a planých zábav, které demoralizují dnešní mládež. Ti, kdo obcovali s básníky a mudrci Bible a jejichž duše byly pohnuty slavnými skutky hrdinů víry, vyjdou z těchto bohatých polí myšlení s daleko čistším srdcem a povznesenější myslí, než kdyby se byli zabývali studiem nejproslulejších světských autorů nebo rozjímáním o činech faraonů, herodů a císařů tohoto světa a jejich oslavováním.“

„Schopnosti mladých lidí jsou z větší části nečinné, protože nečiní bázeň Boží počátkem moudrosti. Pán dal Danielovi moudrost a poznání, protože se nenechal ovlivnit žádnou mocí,

kteřá by zasahovala do jeho náboženských zásad. Důvod, proč máme tak málo mužů rozumu, stálosti a pevné hodnoty, spočívá v tom, že se domnívají, že naleznou velikost, zatímco se odpojují od nebe.“ Messages to Young People, 255, 256.

Eva ztratila svou „bázeň Boží“. Měla se třást při slovech Božích, což je vlastnost sto čtyřiceti čtyř tisíc. Bázeň Boží je první ze tří zkoušek a začíná tehdy, když je prorocké Slovo odpečetěno, přičemž nakonec vytváří skupinu moudrých a skupinu pošetilých. Počátek pro ty, kteří jsou určeni k tomu, aby byli moudří, spočívá v tom, že se třesou před Božím Slovem. Eva to neučinila, a když byla postavena před druhý krok zkušebního procesu, nebyla schopna vzdát Bohu slávu, a poté byla postavena před hodinu soudu, v níž projevila nahotu Laodiceje.

„Všichni, kdo chtějí zdokonalit křesťanský charakter, musí nést jho Kristovo. Mají-li spolu sedět na nebeských místech v Kristu Ježíši, musí se od Něho učit, dokud jsou na této zemi. Kristus nehledal zalíbení sám v sobě. Celý Jeho život byl rozvíjením čisté, nezištné dobročinnosti. Přijal lidskou přirozenost, aby padlému světu, satanovi a jeho synagoze, nebeskému vesmíru i nepadlým světům ukázal, že lidská přirozenost, sjednocená s Jeho božskou přirozeností, se může stát zcela poslušnou zákonu Božímu. Všichni se potřebují tázat: „Co mám činit, abych byl spasen?“ Bůh požaduje pokorná, zkroušená srdce, která se třesou před Jeho slovem. Jen z božského oltáře můžeme přijmout nebeskou pochodeň, která, když je přijata, nám poskytne plný pohled na naši neschopnost a zjeví nám důstojnost a slávu Kristovu. Když je toto spatřeno, Bůh nás staví pod vedení Ducha svatého a ten nás uvede do veškeré pravdy.“ Bible Echo, 20. července 1896.

Směšování pravdy a omylu je dílem satana, které je označeno jako tajemství nepravosti. Kompromis celého lidstva v závěrečných úkonech vyšetřujícího soudu je ztělesněn v chrámu Parthenon v Nashville, Tennessee.

„Není moudré posílat naši mládež na univerzity, kde věnují svůj čas získávání znalosti řečtiny a latiny, zatímco jejich mysl i srdce jsou naplňovány názory bezvěreckých autorů, které studují, aby tyto jazyky ovládli. Získávají poznání, které není vůbec nezbytné ani není v souladu s poučeními velkého Učitele. Obecně ti, kdo jsou takto vzděláni, mají vysoké mínění o sobě samých. Domnívají se, že dosáhli vrcholu vyššího vzdělání, a nesou se pyšně, jako by již nebyli žáky. Jsou pokaženi pro službu Bohu. Čas, prostředky a studium, které mnozí vynaložili na získání poměrně neužitečného vzdělání, měly být použity k získání takového vzdělání, které by z nich učinilo všestranné muže a ženy, uzpůsobené pro praktický život. Takové vzdělání by pro ně mělo nejvyšší hodnotu.“

„Co si studenti odnášejí, když opouštějí naše školy? Kam jdou? Co budou dělat? Mají znalosti, které jim umožní vyučovat druhé? Byli vychováni k tomu, aby byli moudrými otci a matkami? Mohou stát v čele rodiny jako moudří učitelé? Dovedou ve svém domácím životě tak vyučovat své děti, aby jejich rodina byla rodinou, na niž může Bůh pohlížet se zalíbením, protože je symbolem rodiny v nebi? Přijali jediné vzdělání, které může být skutečně nazváno „vyšším vzděláním“?“

„Co je vyšší vzdělání? Žádné vzdělání nemůže být nazváno vyšším vzděláním, pokud nenese podobu nebe, pokud nevede mladé muže a mladé ženy k tomu, aby byli podobni Kristu, a

neuschopňuje je, aby stáli v čele svých rodin na místě Božím. Jestliže se mladému muži během jeho školních let nepodařilo získat znalost řečtiny a latiny a myšlenek obsažených v dílech nevěřících autorů, neutrpěl tím velkou ztrátu. Kdyby Ježíš Kristus pokládal tento druh vzdělání za nezbytný, nebyl by jej dal svým učedníkům, které vychovával k vykonání největšího díla, jaké kdy bylo svěřeno smrtelníkům, aby ho zastupovali ve světě? On jim však namísto toho vložil do rukou posvátnou pravdu, aby byla dána světu v její prostotě.

„Jsou chvíle, kdy jsou zapotřebí znalců řečtiny a latiny. Někteří musí tyto jazyky studovat. To je správné. Avšak ne všichni, a ne mnozí, by je měli studovat. Ti, kdo se domnívají, že znalost řečtiny a latiny je nezbytná k vyššímu vzdělání, nemohou vidět do dálky. Ani znalost tajemství toho, co lidé světa nazývají vědou, není nutná pro vstup do království Božího. Je to satan, kdo naplňuje mysl sofistikou a tradicí, které vylučují právě vyšší vzdělání a které zahynou spolu s tím, kdo se jim učí.“

„Ti, kdo přijali falešné vzdělání, nehlédí vzhůru k nebi. Nemohou spatřit Toho, jenž je pravým Světlem, „které osvěcuje každého člověka přicházejícího na svět“. Na věčné skutečnosti pohlížejí jako na přeludy, atom nazývají světem a svět atomem. O mnohých, kteří přijali takzvané vyšší vzdělání, Bůh prohlašuje: „Byl jsi zvážen na vahách a shledán nedostatečným“ — nedostatečným ve znalosti praktických záležitostí, nedostatečným ve znalosti, jak co nejlépe využívat čas, nedostatečným ve znalosti, jak pracovat pro Ježíše.“ Review and Herald, 17. srpna 1897.

Varování ohnivých koulí nad Nashvillem se netýká nějakého libovolného města; je to přímý soud dopadající na adventisty sedmého dne, na Spojené státy a na svět. Ohnivé koule nad Nashvillem představují různé aspekty pro rozličné kategorie adventismu, šelmy ze země a světa. Ohnivé koule nad Nashvillem jsou Božím soudem nad falešným vzděláváním, symbolizovaným stromem poznání dobrého a zlého.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Pán Ježíš Janovi prostřednictvím rozmanitých obrazů představil zvrhlý charakter a svůdný vliv těch, kdo se proslavili pronásledováním Božího lidu. Všichni potřebují moudrost, aby pečlivě zkoumali tajemství nepravosti, které zaujímá tak významné místo v závěru dějin této země. Boží vyličení ohavných skutků obyvatel vládnoucích mocností světa, kteří se váží do tajných spolků a svazů, aniž by ctili Boží zákon, by mělo lidu, jenž má světlo pravdy, umožnit, aby se všech těchto zel vystříhal. Stále více budou všichni falešní vyznavači náboženství ve světě projevovat své zlé skutky; neboť jsou jen dvě strany: ti, kdo zachovávají Boží přikázání, a ti, kdo bojují proti svatému Božímu zákonu....“

„Nepřátelství mezi semenem ženy a hadem je Pánem jasně vymezeno. „A položím nepřátelství mezi tebou a ženou i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“ Adamovi pak řekl: Protože jsi uposlechl hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, o němž jsem ti přikázal slovy: Nebudeš z něho jísti, zlořečená buď země kvůli tobě; v bolesti z ní budeš jíst po všechny dny svého života; trní a bodláčí ti bude plodit a budeš jíst polní bylinu; v potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nevrátíš do země, neboť z ní jsi vzat; prach jsi a v prach se navrátíš.““

„Tím, že šel svou vlastní cestou, tím, že jednal v souladu se satanovými pokušeními a v odporu vůči známé Boží vůli, se člověk marně pokoušel sám sebe povznést a požehnat si. Tak získal zkušenostní poznání neposlušnosti vůči Božím příkázáním. Tak poznal dobro i zlo; tak ztratil svou věrnost a oddanost Bohu a otevřel stavidla zla a utrpení pro celou lidskou rodinu. Kolik jich dnes činí tentýž pokus! Kdy se člověk naučí, že jediný prostředek jeho bezpečí spočívá v plné důvěře v „tak praví Hospodin“?“

„Satan se snaží vnutit dětem Božím své vlastní výmysly skrze lidské metody. Snaží se, aby byl přijímán jako Bůh, nebo dokonce aby byl postaven nad Boha.

„Tím, že změnil sobotu na první den týdne, vede lidi k tomu, aby nevěřili Božím výrokům, a aby tak pohlíželi na své vlastní cesty a plány, jako by se ve svých vlastních očích a ve svém zvráceném úsudku jevíli nanejvýš moudřími. Prostřednictvím lidské prozíravosti vede lidi k tomu, aby považovali výslovná Boží příkázání za méně závazná než lidskou tradici a aby odchylku od toho zákona, který je vždy svatý, spravedlivý a dobrý, pokládali za věc malého významu. Vidí, že tím, že takto brání lidským nástrojům chodit jako poslušné děti v souladu s Bohem, může překážet uskutečnění Božího díla v našem světě.“

„Avšak satanovy úklady spojené s lidskými nástroji, kteří stojí na odpovědných místech, je nyní po vykonané zkoušce hříchu třeba obávat se a vyhýbat se jim právě tak jako v případě našich prvních rodičů. Jsem poučena, abych řekla, že muži, kteří jsou postaveni do odpovědných postavení v díle Božím, přeceňovali své právo ovládat druhé. Postavení, které člověk zaujímá, nemění jeho charakter. Zdálo se, že někteří měli za to, že musí určovat pro sbory i pro sanatoria a že o správnosti jejich úsudku nesmí být pochybováno. Ať se na každém kroku učí od Ježíše. On má být nejvyšší autoritou pro každého člověka.

„Ten, který byl často naším Učitelem, říká: ‚Jak těžké je pro člověka chodit pokorně se svým Bohem, v kajícím duchu se ubírat Boží cestou a odmítat satanovy nabídky, které se zdají skýtat veliké světské výhody.‘ Vliv toho, že člověk prosazuje svou vlastní cestu namísto toho, aby pevně stál na pevném základu, který položil jedině Bůh, se opakoval znovu a znovu. Odmítání chodit po přímých stezkách, které Bůh vyznačil, je přivede do zmatku a nepoučí o moudrosti druhé, kteří procházejí toutéž zkouškou a týmž pokušením. Kdy se člověk naučí, že Bůh je Bůh, a ne člověk, aby se měnil?“

„Někteří, kteří se odchýlili od správné cesty, byli ustavičně zachvázeni horečnou touhou ujímat se odpovědností, které na ně Bůh nevložil. Bůh vyzývá každého kazatele i každého lékaře, aby zachovávali prostotu pravdy. Syn Boží, který je zjeven jak ve Starém, tak i v Novém zákoně, je dnes Spasitelem našeho světa. Od Něho má každý zdravotní misionář přijímat své vzdělání. Neoddělí-li se od knížete mocnosti ovzduší, bude svádět duše, které v něho mají důvěru. Ať se všichni mají na pozoru před muži, kteří jsou natolik vzdělání a vyvýšení, že jejich plánům nemůže prostý lid porozumět.

„Úklady hříchu přesahují nekonečné chápání. Každá pohroma, každé utrpení a smrt jsou důkazem nejen moci zla, nýbrž i pravdy živého Boha. Poté, co člověk poznal pravdu, slovo živého Boha, které zůstává navěky a které skrze poslušnost dává život, je jeho slabost v přizpůsobování se satanově vychytralosti krajně podivná. Všichni, kdo jsou vyučeni Bohem,

uznávají Krista jako Jeho Syna. Všichni, kdo nevěří známým Božím výrokům, dosvědčují oblibu hříchu a nepracují na straně života a nesmrtelnosti, které jsou přivedeny na světlo skrze dokonalé posvěcení pravdou. Neuvedou-li změnu ve svém charakteru, ve svých slovech a ve svém duchu, duše budou ztraceny.“

„Neexistuje žádná střední cesta k obnovenému ráji. Poselství dané člověku pro tyto poslední dny se nesmí sloučit s lidskými výmysly. Nesmíme se opírat o zásady světských právníků. Máme být pokornými muži modlitby a nejednat jako ti, kteří jsou zaslepeni satanovými nástroji.

„Mnozí mají víru, avšak ne víru, která působí skrze lásku a očišťuje duši. Spasitelná víra není prostě pouhým přijetím pravdy. ‚I démoni věří, a třesou se.‘ Vdechnutí Ducha Božího dává lidem víru, která je podněcující silou, jež utváří charakter a vede lidi výše než k pouhým formálním činům. Slova, činy i duch mají vydávat svědectví o tom, že jsme následovníky Krista.“

„Největší světlo a požehnání, které Bůh udělil, nejsou v těchto posledních dnech zárukou proti přestoupení a odpadlictví. Ti, které Bůh povýšil do vysokých postavení důvěry, se mohou odvrátit od nebeského světla k lidské moudrosti. Jejich světlo se pak stane temnotou, jejich Bohem svěřené schopnosti léčkou, jejich charakter urážkou Boha. Bohu nebude nikdo posmívat. Odvrácení od Něho bylo a vždy bude provázeno svými jistými následky. Páchání činů, které se Bohu nelíbí, nepovede-li k rozhodnému pokání a jejich zanechání, nýbrž ke snaze je ospravedlnit, povede zločince krok za krokem v klamu, až bude beztrestně spácháno mnoho hříchů. Všichni, kdo chtějí mít charakter, který by je učinil spolupracovníky Božími a přinesl jim Boží schválení, se musí oddělit od Božích nepřátel a zachovávat pravdu, kterou Kristus dal Janovi, aby ji dal světu.“ Manuscript Releases, svazek 18, 30–36.